Πέμπτη Κυριακή των Νηστειών (Αρχιμ. Επιφάνιος Ι. Θεοδωρόπουλος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 3 Απριλίου, 2020

Κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν τιμῶμεν τὴν μνήμην τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν **Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας**, ἡ ὁποία ἑορτάζεται καὶ κατὰ τὴν 1ην Ἀπριλίου. «*Ἐτάχθη δὲ αὕτη καὶ σήμερον, ἐγγίζοντος ἤδη τοῦ τέλους τῆς ἁγίας Τεσσαρακοστῆς, πρὸς διέγερσιν τῶν ραθύμων καὶ ἁμαρτωλῶν εἰς μετάνοιαν, ἐχόντων ὑπόδειγμα τὴν ἑορταζομένην ἁγίαν*», ὡς γράφει τὸ «Ὡρολόγιον». Ἀπὸ τὸ ἐν λόγῳ βιβλίον ἀντιγράφομεν τὰ ἑξῆς περὶ τῆς ἁγίας αὐτῆς γυναικός: «*Αὕτη δωδεκαέτις ἔτι οὖσα ἔλαθε τοὺς γονεῖς αὐτῆς καί, ἀπελθοῦσα εἰς Ἀλεξάνδρειαν, ἔζησε βίον ἄσωτον 17 ἔτη. Εἶτα ὑπὸ περιεργείας κινουμένη ἀπῆλθε μετὰ πολλῶν προσκυνητῶν εἰς Ἱεροσόλυμα, ἵνα παρευρεθῇ εἰς τὴν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ὕψωσιν, ὅπου ἐδόθη εἰς πᾶν εἶδος ἀκολασίας καὶ πολλοὺς ἔσυρεν εἰς τῆς ἀπωλείας τὸν βυθόν. Θέλουσα δὲ εἰσελθεῖν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καθ᾽ ἣν ἡμέραν ὑψοῦται ὁ Σταυρός, ἠσθάνθη τρὶς καὶ τετράκις δύναμίν τινα ἀόρατον κωλύουσαν αὐτὴν τῆς εἰσόδου, ἐνῷ τὸ μετ᾽ αὐτῆς πλῆθος τοῦ λαοῦ ἀνεμποδίστως εἰσήρχετο. Πληγεῖσα οὖν τὴν καρδίαν ἐκ τούτου, ἀπεφάσισεν ἵνα μεταβάλῃ ζωὴν καὶ ἐξιλεώσῃ τὸν Θεὸν* ***διὰ μετανοίας****· καὶ οὕτως ἐπιστρέψασα πάλιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν εἰσῆλθεν εὐκόλως εἰς αὐτήν. Προσκυνήσασα δὲ τὸ Τίμιον Ξύλον ἀνεχώρησε τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλήμ, διέβη τὸν Ἰορδάνην, εἰσῆλθεν εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς ἐρήμου καὶ ἔζησεν ἐν αὐτῇ* ***47 ἔτη*** *ζωὴν σκληροτάτην καὶ ὑπὲρ ἄνθρωπον, μόνη μόνῳ Θεῷ προσευχομένη. Περὶ δὲ τὰ τέλη τῆς ζωῆς συναντήσασα ἐρημίτῃ τινὶ Ζωσιμᾷ τὸ ὄνομα καὶ τὸν ἀπ᾽ ἀρχῆς βίον αὐτῆς διηγηθεῖσα, παρεκάλεσεν αὐτὸν ἵνα κομίσῃ αὐτῇ τὰ Ἄχραντα Μυστήρια πρὸς κοινωνίαν· ὃ καὶ ἐποίησεν ἐκεῖνος τὸ ἑπόμενον ἔτος κατὰ τὴν Μεγάλην Πέμπτην. Τὸ δὲ ἑφεξῆς ἔτος ἐπανελθὼν πάλιν ὁ Ζωσιμᾶς εὗρεν αὐτὴν νεκρὰν ἐπὶ γῆς ἡπλωμένην καὶ γράμματα πλησίον αὐτῆς ταῦτα λέγοντα· «Ἀββᾶ Ζωσιμᾶ, θάψον ὧδε τὸ σῶμα τῆς ἀθλίας Μαρίας. Ἀπέθανον τὴν αὐτὴν ἡμέραν, καθ᾽ ἣν ἐκοινώνησα τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων. Εὔχου ὑπὲρ ἐμοῦ». Τάττεται δὲ ὁ θάνατος αὐτῆς τῷ 378 ἔτει ἢ τῷ 437 κατ᾽ ἄλλους*».

Ἡ ὁσία Μαρία ἡ Αἰγυπτία, μαζὶ μὲ τὴν ὁσίαν Πελαγίαν, τὸν ὅσιον Μωυσῆ τὸν Αἰθίοπα, τὸν ἱερὸν Αὔγουστῖνον καὶ ἄλλους, εἶνε ζωντανὰ ὑποδείγματα τῆς **δυνάμεως τῆς μετανοίας**. Ἄνθρωποι ποὺ ἐβυθίσθησαν εἰς τὸν βόρβορον τῆς ἁμαρτίας μέχρι κεφαλῆς, **ἔφθασαν ἔπειτα τὴν καθαρότητα τῶν Ἀγγέλων!** Πόση ἡ δύναμις τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ! **Ἂς μὴ ἀπελπιζώμεθα, ὅσον πολὺ καὶ ἂν ἔχωμεν βυθισθῆ εἰς τὴν ἁμαρτίαν. Δυνάμεθα καὶ πάλιν νὰ γίνωμεν κατάλευκοι, ὅπως ἤμεθα μετὰ τὸ Βάπτισμα. Ἀρκεῖ νὰ μετανοήσωμεν!**

Ἡ Ἐκκλησία μας ψάλλει σήμερον:

«Τῆς ἁμαρτίας τὴν ἀχλὺν ἐκφυγοῦσα, τῆς μετανοίας τῷ φωτὶ αὐγασθεῖσα, τὴν σὴν καρδίαν ἔνδοξε προσῆξας τῷ Χριστῷ, τούτου τὴν πανάμωμον καὶ ἁγίαν Μητέρα, πρέσβυν συμπαθέστατον προσενέγκασα· ὅθεν καὶ τῶν πταισμάτων εὗρες ἀποχὴν καὶ σὺν ἀγγέλοις ἀεὶ ἐπαγγέλλεσαι».

Δηλαδή: Ἀφοῦ διέφυγες ἀπὸ τὸ σκότος τῆς ἁμαρτίας καὶ ἐφωτίσθης ἀπὸ τὸ φῶς τῆς μετανοίας, προσέφερες, ὦ δοξασμένη ἁγία Μαρία, τὴν καρδίαν σου εἰς τὸν Χριστόν. Ἐκεῖνος δὲ τὴν ἐδέχθη, διότι σὺ ἔβαλες νὰ μεσιτεύσῃ πρὸς Αὐτὸν ἡ ἀκηλίδωτος καὶ ἁγία Μήτηρ Του, ἡ γεμάτη ἀπὸ συμπάθειαν. Δι᾽ αὐτὸ ὄχι μόνον ἀπηλλάγης ἀπὸ τὰς ἁμαρτίας σου, ἀλλὰ καὶ εὐφραίνεσαι αἰωνίως μαζὶ μὲ τοὺς Ἀγγέλους.

(Αρχιμ. Επιφάνιος Ι. Θεοδωρόπουλος, Περίοδος Τριωδίου, Πόρος Τροιζηνίας: Ιερόν Ησυχαστήριον Κεχαριτωμένης Θεοτόκου Τροιζήνος, 2011)

Πηγή ψηφ. κειμένου: agiosthomas.gr*)*